

SEXY LUCCA

HORKÉ

VÝSTŘIKY

Sexy Lucca

Horké výstřiky

Copyright:

Autorka: Sexy Lucca

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2016

ISBN:

978-80-7512-412-8 (ePub)

978-80-7512-413-5 (mobipocket)

978-80-7512-414-2 (pdf)

Mikuláš na objednávku

Přestěhovali jsme se do nového města, a jen co vybalím, začne malá s tím: „Maminko, přijde k nám Mikuláš, když bydlíme jinde?“

Pohladila jsem ji po hlavě, abych utěšila její zvědavou dušičku, a povídám jí: „Neboj, ten si nás najde kdekoliv.“

Malá se jen pousmála a těšila se na Mikuláše. Jenže, kde ho v novém prostředí sehnat? Tam, kde jsme dřív bydleli, jsem věděla hned, kam zajít, koho poprosit, ale tady jsem si přišla bezradná, a nechtěla jsem dceru zklamat.

V neděli ráno jdu do krámu na rohu a u dveří zbystrím inzerát: „Mikuláš na objednávku, značka: levně.“ Proboha, mě snad všichni svatí vyslyšeli, zaradovala jsem se a hned vytočila telefonní číslo. S pánem jsem se domluvila a byla ráda, že holku nezklamou a Mikuláše se opravdu dočká. Den se zhoupl a najednou tu byl večer, má pětiletá dcera seděla na židli u okna a vyhlížela čerty s anděly.

Jak zbystřila zpoza kraje Mikuláše, zakřičela: „Mamííí, už je tady.“ Seskočila ze židle a utíkala otevřít a mě hřálo u srdíčka, že ji vidím šťastnou.

Zazpívala koledu a dostala balíček od Mikuláše. Jen co ji obdarovali, zeptali se mě: „A co vy, maminko, byla jste celý rok hodná?“

„Nevím, Mikuláši,“ řekla jsem velmi sympatickému pánovi v převleku a on poslal malou do jejího pokojíčku s tím, že si musí s maminkou promluvit. Malá se rozplakala, měla o mě strach, aby mě čert nevzal do pekla, ale anděl ji uklidnil a řekl, že se mamince nic nestane, a vzali malou do pokoje a četli jí knížku, aby se nebála.

Já Mikuláši nalila šampri a chtěla ho vyplatit za radost, kterou holce udělal, ale ten peníze nechtěl, a řekl mi: „Já rád pomohu a tam, kde je to třeba, i zadarmo, nedějte si starosti.“ Ale mně to bylo takové hloupé, a tak jsem vytáhla bábovku, kterou jsem upekla, a pohostila ho. Jak jsme tak popíjeli, zjistila jsem, že je Mikuláš strašně dobrý člověk, a tak jsem se mu rozpovídala, jak se nám v životě moc nedařilo, a on mě pohladil po noze a nabídl, že by mě rád potěšil. Já popíjela s ním, takže nálada byla, o chuti ani nemluvě. Podívala jsem se na malou, a jak jsem ji viděla pokojně spinkat s čertem a andělem, zavřela jsem potichoučku dveře a šla rozverně k Mikuláši, který sundal svou masku.

Usmívala jsem se a on přistoupil ke mně, pevně mě chytl kolem pasu a začal líbat po celém těle. Má kundička byla z toho hned vlhká a já se drásala rukou k jeho údu, abych mu mohla péro pohonit. Příjemně jsme se mazlili, a jak byly věci na podlaze, nabral mě svým kopím a začal sbíjet jak sbíječka. „Och... Ach...“ příjemně mi bylo a tak krásně, celá jsem se svíjela a napínala při každém nárazu... A za to, jak jsem byla hodná a přívětivá, dal mi Mikulášek také dobrotu, ale do pusinky. To byla dobrota! Po krásném milování opustil se svými můj byt a rovnou jsme se domluvili na dalším setkání, které bylo plné sexuálních zážitků. Tento rok k nám přijde ten samý zas, ale tentokrát bych to chtěla zkusit i s čertem a andělem... Pořád vám přijdu, že jsem byla celý rok hodná? Já myslím, že jo, ale odměnu nechám na Mikuláši, ten by to měl vědět přece nejlépe...

A zase ta Lucie!

Jo, Lucka, ta byla odmalička čiperná a zvědavá, jen co ráno oči otevřela, šla se mrknout na tatínka, jestli maminku píchá jako vždy v 7:30. Jak ji šukal, nalepila si obrázek na skříňku umístěnou těsně vedle své postýlky a říkala si: „Až vyrostu, doufám, že budu mít více nálepek než maminka.“ Jak si tak lepí obrázky po skříních, vletí máma do pokojíčku. „Lucko, copak to děláš?“

„Mami, tento týden jste jeden den vynechali?“

„Ale Lucko, nemůžeš si najít jiný koníček, než šmírovat dospělé?“ Jako dítěti mi přišlo šmírování rodičů daleko zajímavější, než si kreslit obrázky, akorát tomu nikdo nerozuměl a každý si říkal, co z té holky vyrostete?

„Lucko, jsi doma?“ huláká v 8:10 Osvald před domem.

„Ano,“ křiknu. „Pojď dolů, budu šukat jednu holku v nákupním centru, chceš to vidět?“

„Jasně, že chci, počkej na mě!“ a jen v barevných šatičkách vylezu z domu a se svými velkými kamarády zavítám do nákupního centra na okraji Prahy.

„Ta má tu kundu,“ povídají si kluci a těší se, až uvidí nějakou ženskou nahou, ale já už nahých žen viděla.

Mávnu rukou a dodám: „Jste jak děti.“

Má dětská záliba mi vydržela až do dospělosti, rodiče píchali čím dál tím míň, táta začal mít problémy s prostatou, ale za těch deset let se z Osvalda stal předupník jak cyp. Bylo mi čerstvých osmnáct a on na mě volá jako před lety: „Lucie, jdu ohnout prodavačku, nechceš se dívat?“

Dívat, jak dívat a křiknu: „A nemůžu se přidat?“

„No jasně, každá ruka dobrá, sundej tu čepku a honem dolů, už mě svrbí.“

Schody sletím, div se nepřizabiju a na kole před domem čeká nahý Osvald. „Co malinká předehra, Lucko?“

„Klíd' o píd' o,“ a začnu mu kouřit péro před barákem, až mě máma zdrbe jak psa:

„Lucie už zase! Nemůžeš to dělat za barákem?“

„Ale jo, mami.“ Možná kdyby tátovi líp bafala, tak ho péro nebolí, povzdechnu si před Osvaldem a přiměju ho jazýčkem k výstříku...

„Lucko, Lucko, ty jsi stále stejná, člověk ani z kola neseskočí a už stříká.“

„Vadí ti to snad?“

„Ale vůbec ne, sedej, jedeme vyšukat tu prodavačku.“ Když dorazíme do obchodáku, představí mě jedné holce. „To je Lucka, od mala se ráda dívá, nevadí to ti?“ Holka oči vytřeští a ptá se:

„Ty od mala i šukáš?“

A já na ni: „Ale vůbec ne, s tím jsem začala nedávno, jen od malička koukám, jak si to dva rozdávají.“

„Aha,“ vykoktá ze sebe a Osvald jí svléká hadry...

„Ta je má, co, Lucko?“ potěžká její kozy a já jen špitnu:

„Jako ta z toho nákupního před deseti lety, vid’?“ Osvald se pousměje a já si sednu na její místo. Prodávám zmrzlinu, zatímco jí Osvald šuká pičku, až to mlaská.

„Co to jsou za zvuky?“ optá se jeden dědula přes okýnko a já mu říkám:

„Zrovna se vyrábí šlehačka.“

„Opravdu, tak já si počkám, rád bych čerstvou.“ Oswald se usmívá a já se těším, až pánovi na kopeček stříkne trošku smetánky.

Lidi to uslyší a jak včely se hrnou k okýnku...

„My chceme taky čerstvou šlehačku!“ Jak Oswald zbystrí krásný holky, cáká semenem po všech kopečcích, které mu nastavuji, a já je vydávám přes okýnko. Chlapi se jen ušklíbnou a ženský se tážou:

„Ta je dobrá... Z čeho se vyrábí?“ A Oswald vyleze do okna a zvolá: „Ze mě, milé dámy, která chce ještě?“ a zamává svým penisem, až paní prodavače zaskočí a sekne sebou na zem.

„Asi dobře vyšukaná,“ povzdechne si a je rád, že holkám chutná jeho likér. „Hele, Lucko, co si otevřít svůj vlastní zmrzlinový stánek? Koupíme trochu zmrzliny, já dodám polevu a lidi z široka a daleka se k nám pohnou.“

„Osvalde, ty máš hlavu, to je nápad!“ A oba vybereme vkladní knížky... Koupíme si malý obchůdek a Oswald píchá jak o duši od rána do večera. A já se mám aspoň na co dívat, akorát máma, jak mě vidí, pokaždé křičí:

„Ach, Lucko, jak jsme tě vychovali?!?“

Kapky do očí

Jdu k očnímu, už delší dobu mě trápilo rozdvojené vidění a za chvíli bych s takovou byla slepá jak ta patrona. Zástup. „Ach jo, mě snad raní mrtvice,“ povzdechnu si, a lidi v čekárně pění chválu na nového lékaře, který zastupuje tu naši oční lékařku.

„Zlaté ručičky a nejen to,“ povídá jedna ženská druhé a já sedím jak přikovaná. Kdyby nevyšla sestra z ordinace a ne zvolala mé jméno, já snad uteču.

„Dobrý den, copak vás trápí?“ optá se velice pohledný lékař v mém věku: „Špatně vidím, pane doktore, vůbec nezaostřuji a vidím mlhavě, dvojmo...“

„Ukažte, já se na to podívám,“ a pozve mě do vedlejší místnosti, kde je tma jak v hrobě.

„No super, teď nevidím nic!“

„Jen se nebojte, za chvíli uvidíte i co nemáte.“ A já – trošku taková nervózní – se ptám, co bude dělat?

„Stříkneme tam takové kapičky a efekt se dostaví hned, nebojte, nebolí to.“

„Tak aspoň že tak.“ Je to velice příjemný muž a tak pěkně se se mnou baví. Vůbec si nepřijdu jak u lékaře.

„Vidíte teď něco?“ optá se.

„Ne, ani ťuk.“

„Výborně, teď tady tuto věc chytnete do levé ruky a přejíždějte s dlaní nahoru a dolů.“

„Co to je, pane doktore?“

„Stříkačka, ale asi jiného rázu, než jste byla zvyklá dosud, nebojte se, i když je měkká, za chvíli ucítíte, jak ztvdne.“

„A pak budete tou hadicí stříkat? Je nějaká velká?“

„Nebojte, pak ji sama uvidíte, jak vám stříknu do očí.“

„Dobře,“ odpovím nejistě a připadám si, jako bych honila levačkou tomu mému, ale copak to můžu říct lékaři? Co by si o mně myslel, za chvíli mi v ruce tvrdne a cítím nějaké vibrace.

„Pane doktore, v tom se něco cuká?“

„To je v pořádku, tlakuje se to.“ Kalhotky mi přitom vlhnou, jelikož si vážně připadám, jako bych... No víte, ne?

„Už to bude, slečno, už, už, připravte se, otevřít oči a nezavírat!“ pustím stříkačku, oči dokořán a něco teplého v ten moment ztropí mé oči. Cítím sperma! ... já už jsem vážně ujetá, pomyslím si, ale lékaři ani slovo, co by si o mně myslel?

„Vydržte dvě minutky,“ a o líčko mi něčím teplým klepe. Já to nevydržím, podívám se vlevo.

„Já vidím!“ zahulákám na celou ordinaci, ale co vidím? Lékař do půl pasu svlečený, bimbá penisem o mou tvář. Že já to říkala.

„Pane doktore?“

„Jsem rád, že vám stříknutí pomohlo.“

„A víte, že jsem si to myslela?“

„To všechny, jen se to bojí říct, nestyd'te se,“ povídá s úsměvem. „Moc rád jsem vám pomohl, kdyby náhodou něco, přijd'te zas.“

„Děkuji.“ Zastrčí ptáka do kalhot a jde pro další pacientku, to byste mi snad ani nevěřili. Vyjdu z ordinace a těch ženských... Kolik těch tam čekalo, no... Zírala jsem jak opařená, ale ten doktor, ten má opravdu zlaté ručičky a nejen to!

Lucie, postrach okolí

Osvald měl opravdu velmi chutné sperma, bůh ví, čím se ládoval, že se ženské olizovaly až za ušima. Kšefty nám šly výborně a od rána do večera fronta do aleluja.

„Prosím jeden kopeček se šlehačkou.“ A jak to Osvald viděl, jedna samička hezčí nežli druhá, tak stál nad kornoutkem a honil si, dokud horké kapky svého spermatu nevycákal na zmrzlinu.

„Děkuji, ta je tak lahodná,“ řekla žena s bujným poprsím po olíznutí špičky.

Osvalda práce bavila, ale byla to dřina, kolikrát mi říkal: „Lucko, vyhoň mi ho, už mám mozoly na ruku.“ A já před zákazníky stavěla ten jeho proutek a čekala na tu dobrůtku, která z něj vyteče, a pro kterou byla naše zmrzlina chuťově známá jako ta nejlepší široko daleko.

„Och, díky, Lucko, máš zlaté ručičky,“ povzdechl si Osvald po šichtě, ale bylo na něm znát, že už je přepracovaný. Dovolenu si

nebral, jak je rok dlouhý, nešukal, jelikož měl klacek fialový z toho mrskání přes celý den, a sex se mu znechutil.

„Lucko, já s tím seknu.“

„To mi nedělej, Osvalde, co já si bez tebe počnu?“

„Co by, najdeš si jiného.“

„Osvalde, tvé semeno je nejlepší, prosím tě, neopouštěj mě.“
Ale ať jsem prosila sebevíc, všechny mé prosby byly marné.

Odešel ze stánku a našel si práci v lihovaru. Já sháněla chlapy na brigádu, plat nabízela nadprůměrný, ale nikdo mi nechtěl stříkat déle než dvě hodinky. Kšefty upadly a já marně lidi lákala na dobrou kopečkovou. Říkám si, takhle by to nešlo, já si to semeno sama z těch šmejů vycucnu!!! Po nocích jsem chodila městem a znásilňovala chlapy.

Jistěže se nejdřív odehrála divoká šukačka, ale když už ho to bralo, vytáhla jsem kelímek a nutila chlapy, aby se mi vycákali tam. Spotřeba byla velká, litr spermatu, po tom se na pultě jen zaprášilo, jak šel rychle na odběr, mnohdy mi už ani nebrali zmrzlinu a chtěli rovnou semeno.

Stánek jsem přejmenovala na: „Denně čerstvé semeno“ a činila se, co se dalo. Po pár měsících pička vydřená a o sex jsem už nejevila zájem. Honila jsem čuráky rukou či pusinkou a chtěla jen to

sperma. Chlapi se mě báli a nazývali mě „Lucie, postrach okolí“, ale já si z toho hlavu nedělala.

Cíl jsem měla jasný, šlo o výstříky, chlapi utíkali a ve velkém začali skupovat tu věc na penis, bylo Vám to ocelové, a kdo měl zájem o čuráka, musel použít klíče. Marně jsem jednomu řezala pilkou zámek, nepomohlo vůbec nic, na dveřích nápis: Semeno došlo.

A lidi se za čas naučili chodit jinak. Bulím na lavičce v parku a rodině se nemůžu ukázat ani na oči, a jak tak sedím, zjeví se Osvald: „Čest, Lucko, co je, že jsi taková uplakaná?“ Povím mu, jak šlo všechno do sraček, krachuji. „Krize přišla, chlapi si zamykají čuráky a já nemám už ani na činži.“

„Hele, Lucko, proč jim neposkytuješ kundí šťávu, já bych si kopeček s takovou dobrotou rád dal.“ A já z lavice vyskočila, kundu pěkně vyhonila a dala mu líznout. „No jéje, Lucinko, to je dobrota, můj výstřík je oproti tomu sračka.“ Na pár dní mi ve stánku pomohl a kšefty se zase začaly hýbat.

Lidi chodili, já pičku mastila a zase bylo dobře, a jak mě ručičky bolely, nastavila jsem ji chlapům pěkně přes okýnko, ať si ji vylízají sami, a to vám bylo radosti, nemáte chuť?

Prostřeno!

Dnes tady máme slečnu Martu s její vyhlášenou kačenu, pozvala nás do Kroměříže a prý nám ukáže, co jsme ještě neviděli, myslím, že tentokrát se nudit nebudeme. Přichystala si totiž pro nás bohatý program a čtyři nenasytí k ní právě míří. Vítejte v pořadu: Prostřeno!

Slečna Marta je už od pohledu pěkná samice, mrd jí kouká z očí a uvítá nás v rajcovním prádle a pánům z Prahy se už pořádně zvedá při pohledu na tu její vyholenou lasturku.

„Vítejte, Marto, co jste si pro nás připravila?“

„Dobrý den, dnes budu servírovat naplněnou kačenu.“

„Čím to bude plněné, slečno Marto?“ povím trošku rozklepaným hlasem a Martička se pousměje a dodá: „Nechte se překvapit.“

U slečny Marty si přijdou všichni jak v kvalitně zřízeném bordelu. Na stěnách visí několik jejích portrétů v rouše Evině a

chlupci už honí kulky pod stolem, jak se nemůžou vynadívat. Má to tady opravdu moc pěkné. Do pohárku nám nalije svou šťávičku, na které dělala týden v kuse, abychom měli co pít, tím zabodovala.

Chlapi vypili pohárek do dna a klacky měli v pozoru, v ten moment, jde vidět, že slečna Marta opravdu myslí na vše. Pustí nám husté péčko a předvede nám nějaký latinskoamerický tanec, ze kterého jsme u vytržení.

Krásně se prohýbá, prsíčka má pevná a ta její prdelka, no, pánové, k nakousnutí! „Slečno Marto, kdy se bude servírovat?“

„Za moment pánové, máte už hlad?“

„To si piš, ty kundičko,“ povzdechne ten nejnadrženější a mastí si přitom péro pod stolem, až ho polévá horko. Jo, Marta, to je známá firma v Kroměříži, se svou kačenou tu sklízí největší úspěchy a chlapi se poté ještě dlouho olizují za ušima.

Všichni u stolu pracně honí a za pár minutek vejde slečna Marta a drží se oběma ručkama v rozkroku. Chlapi zbystří a pozorují její ladné křivky a ta krasavice se rozprostře na stůl a dá nohy od sebe, na prsa si položí pár kousků ovoce.

„Přeji vám dobrou chuť,“ poví tak něžným hláskem, až se chce některým stříknout do trenek. Je vážně luxusní, jde poznat, že

tato samice to má v krvi, a jak se zdá, bude favoritkou tohoto zmrdaného týdne.

„Martó, no to je paráda, vy jste k sežrání,“ povzdechne pan Jaroušek a olízne kousek jejího pekáče. „Ta je, to jsem neměl ani nepamatuji, no Martičko...“ Chlapům už se sbíhají sliny a Martička prstíky otevře svůj kouzelný pekáč plný dobrůtky.

„Chlapi, no tak do toho, je to celé vaše.“ Jak to dořekla, pánové sklonili hlavy a olizovali jí pekáč, až hlasitě zaúpěla a ten hlásek jak rajska hudba.

„Kalhoty dolů pánové,“ zvolala a vyžádala si jeden pěkně postavený do pusy. Kouřila a nechávala si lízat kačenku, chlapi jí strkali prsty do zadečku i pekáče a vytahovali z její nádherné kačenky kusy upečeného masíčka, které si v sobě skryla, aby maso mělo správnou teplotu a na talíři nevychladlo. To byl vskutku originální nápad, a jak víte, my nápady dokážeme ocenit a za to slečna Martička od nás všech dostala 10 bodů, to už je co říct. Milé hospodyňky, ze slečny Marty by si měla vzít příklad nejedna žena. Láska prochází žaludkem, a když se muž dobře nají, je spokojen. Však na to si přijdete, milé dámy, samy, pokud budete pořád servírovat chlapům jídlo na talíři.

Baštíme u Marty, která se nám na stole trochu víc vzrušila, a když měla pekáč prázdný a po masíčku ani památky, nenechali jsme

její speciální troubu vychladnout. Plnili jí otvory jak papriku nádivkou a slečna Marta, ta nám dala pořádně do těla. Jde vidět, že si potrpí na kvalitní zpracování. Pěkně nám dala zabrat a naše ptáky nešetřila. Vystřídali jsme se všichni na jejím dokonalém pekáči, a dokonce si nechala opíchat i zadek, mezi prsa si taky vyžádala jeden ztopořený a sperma si moc přála do pusinky, prý to je taková třešnička na dortu, a my se jo snažili ukojit slečnu Martu, aby na naši návštěvu dlouho nezapomněla. Jak byla celá od spermatu, poděkovala, jak se sluší a patří, a my ji za to hodnotíme plným počtem bodů, jelikož toto se, vážení, jen tak nevidí, nedej bože, zažívá. Slečna Marta je prostě úžasná a my jí tímto děkujeme za vynikající oběd, který, jak bylo znát, dělala s citem a láskou. Je výborná! A co vy, vezmete si příklad ze slečny Marty, nebo budeme stále sedět u stolu s talíři?

Ulice

Naše ulice je plná nadřzených chlapů, jen co vylezu z hospody, volá na mě bába Nyklová: „Barunko, Lumír na tebe čeká, prý jsi mu slíbila, že mu něco ukážeš?“ Málem bych zapomněla.

„Děkuji, že hned přijdu, ještě musím za Ondrou, od rána ho svrbí a znáte to...“

„No to mi povídej, Baruš, tak utíkej, ať jsi rychle u Lumíra, představ si, Světlana to dostala, ale já si myslím, že lže, aby mu nemusela dát.“

„To si pište, ty Rusky mají takové divné moresy, a přitom jsem ji viděla dnes ráno v kadeřnictví, jak líže Ingrid, a ani se nezastřely!“

„Poběhlice!“ vyřkne bába Nyklová a rukou hmatne pod kalhotky, než zaleze do krámu.

Já valím bomby. Ondra čeká už dvě hodiny s klackem jak stožár a na chodbě mě zastaví pan Pešek.

„Kam tak letíte, Báro?“

„Pane Pešek, ted' ne!“ odseknu, protože je mi jasné, co by po mně rád, a já mám tu díru na píchání fakt jenom jednu a jak by k tomu přišel Ondra?

„No kde jsi? Já už myslel, že ho půjdu strčit do panny!“

„To bys udělal, miláčku?“

„To si piš, Baruško, podívej se, je k prasknutí.“ Koukám, chudáček.

„Určitě chce do komůrky.“ Ondra se ušklíbne a já mu olíznu špičku pěkně po Jordánsku.

„Och Báro, to je slast, dej mi tu svou uličnici, beztak od rána neměla.“

„Ale měla, Ondro.“

„Cože?“

„Měla rohlíček od včera, představ si... já ho zapomněla v kabelce a on mi ztvrdl.“

„No tak to mi ji ukaž, jestli ti tam drobečky nezůstaly.“ A já na něj vyšpulím tu mou sladkou prcinku, až se Ondra celý zachvěje, a jde mi kontrolovat komůrku.

„Báro, Báro, dívej se, kousek ti tady zůstal.“ A vytáhne kousíček rohlíčku a spolkne.

„Chutná, Ondřejí?“

„A jak, Barunko, nemáme doma rohlíky?“

„Ráno jsi snědl poslední a ani sis je nenamočil.“

Ondra povstane a přísahá, že od teď je bude jediné namáčet v mé lasturce, a já se zaraduju na sedačce a dávám nožky od sebe, aby se na mě mohl vyskákat jak na panně.

„Och Báro,“ zahuláká, až si Pešek v přízemí cvrkne do kalhot, jak ho měl napumpovaného.

„Nemůžete se ovládat? Jak já k tomu přijdu!“ ozývá se z chodby Pešek, až mi ho je líto. „Nepřizveme ho?“

„Zbláznila ses, poví to v hospodě a na chodbě bude stát za chvíli fronta jemu podobných.“

„Aha, máš pravdu, lásko, šukej mě.“ A Ondra mi hodí polštář na hlavu a já svůj hlasitý orgasmus prožívám pod péřovým polštářem.

„Báro?“ huláká Ondřej, když mě trošku přidusí, a já jak v extázi špitnu:

„Zase dole?“

„Já už to nevydržel, příště ti to dám do pusy, slibuji.“

„No proto!“ Mrknu na hodinky a zděším se. „To už je tolik?“

„Spěcháš?“

„No jasně, bába Nyklová už na mě čeká.“

„Zase ta bába Nyklová, co chce?“

„Nevím, kundu snad vylízat, ne?“ Oba se usmějeme a jen ho políbím a utíkám přes ulici k bábě.

„No, Baruško, vám to trvalo, máte to pro mě?“

„Nemám, paní Nyklová, počákal mi pipinku a do pusy ani kapku nepustil.“

„Taková škoda,“ zaběduje bába, která ode mě vykupuje sperma Ondřeje, aby měla čím naplnit koblížky, které si dámy v ulici tolik oblíbily. Kdyby jen věděly...

„Taky mě to mrzí, paní Nyklová, nemyslete,“ odseknu a ta si pětistovku schová zase zpátky do kasy. No jo, ale co nadělám, vždycky jak mám plnou pusy, utíkám do koupelny, tam sperma plivnu do kelímku a bábě prodám, ale když není? Vysávat ho z jiných nebudu, to se nedá nic dělat. Kráčím za Lumírem, který už

nedočkavě čeká, až mu povím, jak na Světlanu, a jen co objedná kaffičko, povídám mu: „To máš tak, Lumíre, vzal sis Rusku, tak ji musíš šukat rusky.“

„A jak se to dělá?“

„Někde jsem něco o tom četla, ukaž notes.“ A vyhledám mu článek, jak se šuká v Rusku. Lumír horlivě čte a pak vyběhne z kanceláře a jde koupit dva litry laciné vodky. Tu noc ji vyšuká jak nikdy a druhý den, jak procházím kolem kadeřnictví, Ingrid si ji mastí sama, asi se to tomu Lumírovi přece jen povedlo a žena mu nebude utíkat za ženskýma. Koukám na Ingrid, jak jí jde práce od ruky a do toho Liška: „Ta ji má, co?“

„Mám ji taky pěknou.“

„Ukážeš, Baruško?“

„Snad někdy jindy, dnes mám fofr, ale víš co, skoč za ní, chlapa potřebuje jak sůl.“

„Dobrý nápad,“ prohlásí Liška a k večeru, jak se vracím domů, všímám si výlohy pocákané spermatem. „No, co to je?“ A bába Nyklová přiběhne ke mě a povídá: „No, Baruško, to jste ještě neviděla. Ingrid šukala s Liškou a jak... No, vidíte sama.“ Chytne se za hlavu a já s pocitem, že jsem všem pomohla, spokojeně odcháším domů, ale ještě jednomu musím pomoci, ale o tom zas někdy příště.